

NØVN

Olivur við Neyst seksti

Í morgin, hósdagin 12. desember, fyllir Olivur við Neyst, listamaður, í Havn 60 ár.

Olivur er klaksvíkingur, sonur Sybillu, f. Thomsen, úr Klaksvík og Hans við Neyst, ættaður úr Hvalba.

Umframt at Olivur lærði til radiomekanikara hjá Marstein í Klaksvík, er hann eisini útbúgvinn á málaraskúlanum á listaakademinum í Keypmannahavn hjá Richard Winther og Vilhelm Freddie 1975-79, síðan á listanámsligari linju hjá Helge Bertram 1979-1981.

Olivur hevur eisini teknað til fleiri tíðarrit og bókur, og gjørt veggjaprýði á ymiskum stovnum. Hann hevur fingið námsstyrk t. d. frá Statens Kunstfonds arbeidslegat 1981.

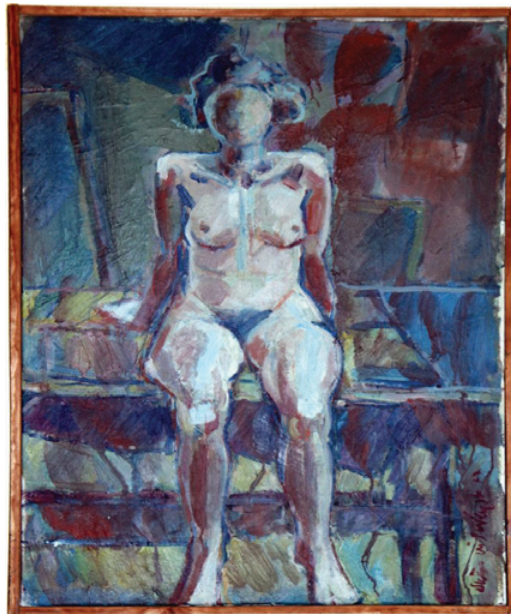
Hann ger nógv av at mála býarumhvørvi, har hús og tún og gøtur ganga inn í ein kubistiskan, stundum kaleidoskopiskan bygnað. Hann málar eisini umhvørvi úr havnini við bátum, skipum

og fólki, og umhvørvi frá arbeiðslívinum. Í eini røð av bókamyndum, serliga vatn-litamyndum, lýsir hann fólk, fugl og dýr, skip og bátar í føroyskum umhvørvum og landsløgum.

Í eini grein í Politiken skrivaði Peter M. Hornung einaferð um Olivur: »En færøsk maler glemmer ikke nemt naturen for de påvirkninger han møder under fremmede himmelstrøg. Og Olivur við Neyst forener evnen til at skabe koloristisk liv med sansen for at fastholde essensen af miljøet, lys og bevægelse. Hvis man forbinder den færøske naturskildring med begsøgte klipper under truende himle, vil Olivur við Neysts farvelyriske besyngelser af landskabet og bostederne komme som en åbenbaring. Og som eksklusiv akvarelmaler alene møder man ham gerne på hans næste udstilling«.

Janus Kamban, sáli, og Olivur við Neyst

Til minnis um Heðin Samuelson

Skjótt er Harranum um. Hetta mátti enn eina ferð sannast, tá ið deyðsboðini komu av Heðini, einans 74 ára gamal. Hann hevði júst givið út frálíku bókina um Oyrnafjall, sum er ein serstakur partur av okkara skipasøgu. Hann hevði verið á gátt við einum signeraðum eintaki sum eina viðurkenning av tí, sum vit høvdu havt saman. Eg fekk eisini tá høvi til at geva honum mína seinastu útgávu.

Vit hittust javnan, seinast var stutt undan hann doyði. Altíð fingi vit eitt gott og gevandi prát.

Tann, sum fæst við skrivning, veit, hvussu stóran týðning tað hevur, at tað eru fólk sum stuðla og eggja. Júst ein slíkur maður var Heðin. Hann var altíð við tí góða orðinum. Hann gav síni ikøst, sum eisini er avgerandi, um ein frásøgn skal gerast til lit-ar.

Okkara fyrsta rættiliga samband var grundað á syrgiligu søguna um sluppin Riddarin. Aftaná ein væleydnaðan túr í 1927, og farast skuldi heim, fóru átta menn við skipsbátinum í land á Fagranesi á Langanesi at avrokna við bóndan har fyrri seyð, teir høvdu keypt á túrinum. Tá kemur eitt brot,

báturin holvdist, og sjeý av monnunum druknaðu. Ein teirra var abbi Heðin, Mortan á Stóranum í Sumba. Hann var bara 40 ár og doyði frá fimm børnum.

Í 2002, tá ið 75 ár vóru liðin síðan hesa hending, var ætlanin hjá ættini at halda eitt minningarhald á Seyðisfirði, har fimm av teimum druknaðu monnunum eru grivnir. Tá kom samband okkara millum. Eg hevði eisini áhuga fyrri slíkari søgu og kundi kanska geva okkurt íkast til hesa ætlan.

Hetta lá ikki fyrri í 2002, men í 2003 gjørdist ætlanin veruleiki. Farið varð við Norrønu yvir á Seyðisfjørðin. Tann 31. juli varð minningarhald í kirkjuni á Seyðisfirði, har fitt av fólki var við. Heðin hevði eisini orðið. So var farið á kirkjugarðin at leggja krans á grøvina.

Dagin eftir var farið út á Fagranes á staðið, har vanlukkan hendi. Har varð kransur koyrdur á sjógv júst har, henda syrgiliga hending fór fram. So væl dugdi Heðin, at hann hevði fingið samband

við ætt hjá bóndanum á Fagranesi, sum eisini var við til minningarhaldið.

Heðini fyri at takka er hesin partur av okkara lagunsøgu varðveittur. Frásøgn var í FF-blaðnum, og henda frásøgn er seinni komin í bókina Havið tók Teir. Eisini í tí sambandinum eins og við lýsingini av øðrum pørtum í hesi bók, var Heðin ein góður stuðul og ráðgevi.

Heðin var nevniliga ein sannur granskari. Hann hevði savnað ein hóp av tilfari um alt millum himmal og jørð. Men tað var ikki bara tað. Hann hevði eisini eina skráseting, so hann lættliga kundi finna fram ávíst tilfar. Hesum fekk eg eisini nyttu burtur úr. Tað er einki at ivast í, at her er eitt gullnám fyrri framtíðar søguskriving.

Heðin var ein fjølbroyttur maður sum eisini hevði onnur áhugamál sum til dømis fótbólt, men hesum kunnu onnur greiða frá.

At Heðin var væl umtóktur sást eisini sunnudagin, tá ið hann fór til gravar. Her var eitt sjáldsama stórt fylgi, sum vildu vísa honum seinasta heiðurin.

Vit eru mong, sum koma at minnast Heðin við takksemi.

ó.

Tøkk

Hjartaliga takki eg øllum sum gjørdur 90 ára dagin so sera hugnaligan og ógloymandi. Takk til øll sum hjálptu so væl til. Somuleiðis tøkk til tykkum øll sum á ymiskan hátt mintust til mín. Øllum verða ynskt eini gleðilig jól og Harrans signing í komandi ári.

Kærar heilsanir
Jonna Jacobsen

Tøkk

Hjartaliga takk øll tit, sum sendu okkum heilsanir á diamantbrúðleypsdegi okkara 5. november.

Við ynskjum um eini gleðilig jól og eitt av Harranum vælsignað nýttár

Kærar heilsanir
Marita og Elibert Joensen
Oyndarfjørður